

Kapitola 19

Měli jsme se s Joshem sraz u altánu, ale nikde jsem ho tam neviděla. Vlastně jsem tam neviděla *nikoho*. Dívala jsem se ke kinu – nic. Světla v obchodech byla zhasnutá a když jsem si všimla círu oranžového papíru, který poletoval po prázdném náměstí, připomnělo mi to scény přibližně ze všech apokalyptických filmů, které kdy byly natočeny (a taky asi tři epizody *Buffy*).

Trochu mě to vyděsilo.

Operativní důstojník prozkoumal danou oblast, zhodnotil míru ohrožení i možné únikové cesty, a také, zda už konečně dají do výprodeje tu boží kabelku z výkladní skříně DKNY nebo ne.

Do ulice vjel minivan. Asi mě tak fascinovala nálepka s nápisem *MŮJ SYN ABSOLVOVAL ROSVILLSKOU ZÁKLADNÍ ŠKOLU S VYZNAMENÁNÍM* na zadním nárazníku, že jsem si vůbec nevšimla, kdo ji řídí. Že je to Josh jsem zaregistrovala, až když zaparkoval a vystoupil z auta uprostřed prázdné ulice s květinovým náramkem v ruce.

Jo, jo. Čtete dobře – kytky na tyčce (nebo teda, kytky na natahovací gumové věci).

Přišel ke mně a já řekla: „To je květinový náramek.“

„Jo,“ odpověděl a zčervenal. „No, na zvláštní příležitosti.“

„Takže to je něco jako náš interní vtíp anebo tě ho přiměla koupit máma?“

Naklonil se, aby mi dal pusku, ale pak se zastavil. „Chceš vědět pravdu?“ zašeptal.

„Ano.“

Ucítila jsem, jak mě jemně políbil na tvář. „Obojí.“

V přibližně 18:07 předložil sledovaný operativnímu důstojníkovi zásadní (květinový) důkaz. Macey McHenryová jej později na stupnici chabosti zhodnotila osmičkou. Operativní důstojník se ovšem domníval, že to bylo milé a docela vtipné a rozhodl se, že ho bude hrdě nosit.

Upravila jsme si sukni. „Takže, co je to za zvláštní příležitost?“

Josh se zasmál. „Ty sis myslela, že si nevzpomenou, co?“ utahoval si ze mě.

Nezpomeneš na co? Moje holčiči já uvnitř chtělo zajčet, ale moje špiónské já se jen usmálo a řeklo: „Jasně, že jsem věděla, že si vzpomeneš.“ *Jasná lež.*

„Takže,“ Josh mi otevřel dveře, „jedeme?“

Podle protokolu by se operativní důstojník nikdy neměl nechat odvézt do jiné lokality.

Ovšem s ohledem na předchozí vztah se sledovaným a také na to, že jej v minulosti přehodil přes hlavu jako pytel brambor, operativec usoudil, že je to pravděpodobně bezpečné.

Nikdy předtím jsem minivanem nejela. Připadala jsem si, jako kdybych svůj maloměstský experiment obohatila o výlet – a o držáky na kelímky. Svět moderní špionáže nesaá v designu